

קורות חיים שרה הדס

שרה נולדה ב-26 באוגוסט 1927 בעיירה קטנה פייטרה ניימוץ ברומניה. חייה היו יפים עד שהגרמנים הגיעו לרומניה ולקחו את אביה. שרה עלתה לארץ ישראל באוניה לאחר קום המדינה, כשהיא השאירה מאחוריה את אמה שלא יכלה לבוא איתה.

שרה פגשה את ראובן והם גרו בנהרייה. בשנת 1952 הגיעו שרה וראובן לקיבוץ כפר מנחם. בקיבוץ עבדה במטבח ובחורף ב"חמי טבריה", כך כונה פעם המקום. כמו כן עבדה גם במתפרה ואהבה לתפור שמיכות, בובות ושלל אביזרים לשימוש. חייה של שרה לא היו פשוטים. היא ילדה תאומות סיאמיות ראשונות בארץ שלא שרדו. היה לה מאוד קשה להתאושש לאחר מכן. בהמשך אמצו שרה וראובן ילד חמוד ומתוק, צביקה, שנתן להם אור תמיד. היו להם בני נוער מעליית הנוער ואחת מהן עדה המקסימה, שעד היום יש קשר מצוין איתה. בשנת 1962 נולדה ביתה איטה, שהביאה שמחה רבה לבית. שרה וראובן השתתפו בחוג ידיעת הארץ. בחופשות היו יורדים לנואיבה שבסיני, עדה, צביקה, איטה ראובן ושרה ומבלים היטב.

למרות ששרה עברה טיפולים וניתוחים רבים תמיד הייתה חזקה ואיתנה ושמרה על אופטימיות. שרה סעדה במסירות נפש את ראובן עד מותו, ואחר כך את צביקה. לאחר מספר שנים הכירה את שמואל והוא עבר מקיבוץ אושה לגור איתה בכפר מנחם. הם חיו 20 שנה שבהן טיילו ובילו יחדיו. גם את שמואל סעדה שרה עד יומו האחרון. ושוב נותרה היא אלמנה, אבל חזקה ואיתנה ומאושרת מארבעת נכדיה, וזכתה אף לבין. ארבעת נכדיה זכו לסבתא המסורה ביותר עם הלב הרחב ביותר, שרצה לכל מקום בארץ כדי לעזור, להעניק, לתמוך ולשהות במחיצתם כמה שיותר. דבר שמשקף את סבתא שרה יותר מכל זה שתמיד שמה את משפחתה וחבריה לפני הצרכים שלה, והיא תמיד תיזכר כצנועה ביותר וחמה מאוד.

אמא אהובה אהבתי להגיע אליך יום יום וגם אם לפעמים היה לך קשה, טיילנו בשבילי הקבוץ ותמיד היית עם חיוך וברכת שלום לעוברים בדרך.

יהי חברה גדולה.

